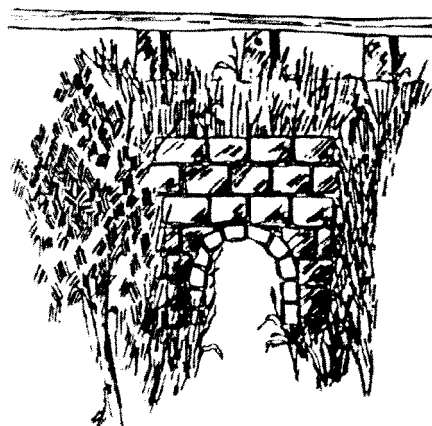

VEKLAHDEN KYLÄSANOMAT

23

25. 10. 2004

Sisältö

1	Puheenjohtajalta
3	Eelis Sinistö kyläläisten silmin
8	Muistotilaisuus
9	Tallenteita Sinistön kynästä
11	Vuorimaja
12	Ajankohtaista
14	Katsaus vesiasioihin Veklahdessa

VEKLAHDEN KYLÄSANOMAT

Julkaisija Veklahden kyläyhdistys ry.
pj. Arja Pohto
Seminaaritie 8
02400 Kirkkonummi

Toimituskunta Arja Pohto
Risto Tiirikainen
Mikael Gerkman, nettiversio

Osoite: www.kolumbus.fi/mikael.gerkman/Veklahden_kylayhdistys_ry.htm

RUISKUKKIEN POIMINTA

Valinnoista oudoin
on ruiskukkien poiminta
varmuuden sijaan
valita nälkä
elementeistä valita
ilma
tunnustaa sen väri:
hyödytön, aineeton, ikiturha
sini

joka päivä jatkuu
liitto jonka solmivat järki ja leipä

vain hullu
Jumalan lapsi
käy
kädessään sininen kukka.

ELINA VAARA 1981

Tämä runo löytyy Sinistön Vuorimajan oveen teipattuna. Runo varmasti kosketti Elis Sinistöä, koska hän oli sen tallettanut näkyvälle paikalle. Kyläsanomien tämä numero kertoo ehkä erikoisimmasta kylämme asukkaasta, Elis Sinistöstä, joka kuoli viime heinäkuussa 92-vuotiaana. Elämäkertatietojen sijaan Kyläsanomat haluaa tuoda esille, millaisena veklahtelaiset tunsivat Sinistön. Lisäksi julkaisemme Elis Sinistön omia kirjoituksia kynäilijäpiirin ajoilta.

Lehtemme ajankohtaisia asioita ovat ilmoitukset syyskauden tapahtumista ja tehtävistä: syyskokouksesta, joulujuhlasta, askarteluillasta ja luistelukaukalon valmistamisesta jäädytyskuntoon. Kaikkia kiinnostavasta vesi- ja viemärointiasista katsomme, mitä kunnahallituksen pöytäkirjoihin on kirjattu. Kuvituksena tietenkin kylän lapsilta saatuja piirroksia.

Toimintavuotemme on mennyt suunnitelman mukaan. Yhdistys on järjestänyt seuraavia tapahtumia ja toimintoja vuoden 2004 aikana: helmikuussa (29.2.) talvirieha, jossa oli lasten hiihtokilpailut, napakelkkailua, jättiliukumäki, rusettiluistelua, poniratsastusta, ym. Jäädytysporukka piti kaukalon luistelukunnossa koko pakkaskauden. Kiitos siitä kaikille jäädytykseen ja lumen auraukseen osallistuneille.

Veklahden Kyläsanomat ilmestyi keväällä ja vuoden toinen numero nyt kädessäsi. Suunniteltu nukketheaterivierailu Kesälään oli maaliskuussa. Ohjelmassa oli 'Jättiläismäinen nauris'. Aikuisten teatterikäynti oli Masalan nuorisoteatteriin katsomaan 'Skavabölen pojat'-niminen näytelmä.

Kevätkävelyretken kohteena (4.4.) oli Pakulan ratsutilalle Svartvikissä. Kiitos Pakulan välle vastaanotosta. Kesäretki (5.6.) tehtiin Fiskarsin ruukkialueelle ja Billnäsin museovoimalaitokseen. Kyläyhdistys vastasi juhannusjuhlan ja elojuhlan järjestelyistä. Tapahtumien järjestäminen on sitä antoisampaa järjestäjille, mitä enemmän tilaisuuksiin osallistuu ihmisiä. Kyläyhdistys on järjestänyt tapahtumia omalle kylälle ja tehnyt retkiä paikallisiin kulttuurikohteisiin. Tule tutustumaan lähiympäristösi yhdessä oman kylän asukkaiden kanssa. Samalla tutustut kyläläisiin, joista parhaimmassa tapauksessa saat uusia ystäviä ja mielenkiintoisia tuttavita.

Tervetuloa mukaan toimintaan!

Arja Pohto, pj.

VEKLAHDEN KYLÄSANOMAT

Kuva Pekka Helenius

VEKLAHDEN KYLÄSANOMAT

"Oleva nykyhetki on ainoa muoto ikuisuutta"

Elis Sinistön omistuskirjoitus
hänestä tehtyyn kirjaan 23.12.1992

Ari ja Helvi Lehtinen tunsivat Elis Sinistön 60-luvulta alkaen. Sunnuntaisen muistelutuokion perusteella kokosin heidän tarinoistaan sellaisia kuvauksia, jotka saattavat olla tuttuja muillekin Sinistön kanssa tekemisissä olleille.

Astrologian, parapsykologian ja filosofian harrastaja

Sinistön kiinnostusta yliluonnollisiin ilmiöihin kuvaa ensimmäinen tapaaminen Lehtisen Arin kanssa. Sinistö kertoi silloin nähneensä yöllä tunnistamattoman lentävän esineen Veklahden yllä. Sinistö osallistui mm. astrologiaa käsitteleville kurseille. Joillakin veklahtelaisilla lienee vieläkin tallessa Sinistön laatima henkilökohtainen horoskooppi. Lehtiset eivät horoskoopeista piitanneet, mutta Sinistö koitti silti saada Aria kiinnostumaan astrologiasta. Parapsykologian alalta sain lukeakseni Sinistön kirjoituksen sielun ja ruumiin moninaisista olomuodoista. Kirjoitus on Arin tallettaman kynäilijäpiirin ajoilta. Sinistö sanoitti 50-luvulla lauluja, joita on säveltänyt mm. George de Gozinski.

Ranska, Pariisi, Seine ja ranskalaisia vieraita Villa Mehussa

Tarina kertoo, että Helsingin yliopistossa oli ranskalainen vieraileva luennoitsija pitämässä esitystään ja luentoa seuranneessa keskustelussa oli yksi muita aktiivisempi keskustelija. Paikalla ollut yliopiston opettajakuntaan kuulunut rouva Marttila, veklahtelainen kesäasukas, ihmetteli, mistä tuo henkilö oli tuttu. Nimi palautui mieleen, kun tilaisuuden jälkeen rouva istui Sinistön lähelle kahvipöytään ja haistoi vahvan valkosipulin hajun. Sinistö osasi vähän ranskaa, kuten Mehutien kirjoituksista näkyy. Sinistö kävi kertomansa mukaan Pariisissa Seinessä uimassa, uinti tosin kesti vain hetken, kun poliisit tulivat osoittamaan kylttiä, jossa uinti kiellettiin. Ranskalaiset vieraansa Sinistö majoitti Villa Mehuun. Kylämme ainoa hotelli, Hôtel Elite, on sijoitettu paikalleen myös Kirkkonummen kunnan kartassa.

Karaistunut terveiden elämäntapojen kannattaja

Veklahden asukkaille oli tuttu näky Sinistö kävelemässä Masalaan tai kirkonkylän keskustaan. Sinistö käveli pitkiä matkoja, jopa Helsinkiin asti. Päivittäisellä voimistelulla hän säilytti notkeutensa ja sitkeyttä riitti. Ari kertoo olleensa räntäsateessa lenkillä ja törmänneensä Sinistöön, joka oli kaivamassa ojaa mitä kurjimmassa säässä. Nähtiinpä Sinistön talvella hierovan paljasta kehoaan lumella. Karaistunut Sinistö yllätti myös poliisin, joka oli tullut katsastamaan tilanteen Villa Mehun saunan palon jälkeen eräänä jouluna. Poliisi oli kuulustelun päätteeksi kehottanut talvipakkasessa paitasillaan ollutta Elistä menemään nyt lämmittelemään - Sinistö oli mennyt hiiliksi palaneen saunansa viereen ojentelemaan käsiään lämmittelemään.

Humoristinen kasvissyöjä

Vannoutuneena kasvissyöjänä (ei lihaa, ei kalaa) Sinistön kerrotaan kantaneen Masalan kaupasta ostamansa lihapalan riu'un nokassa Veklahteen merkinä siitä, että raato on raato. Naapuri oli pyytänyt Sinistöä tuomaan lihaa, mutta ei osannut aavistaa, millaisen näytöksen Sinistö siitä sai aikaan. Elis oli selittänyt kaikille vastaantulijoille kenelle hän on 'raatoa' viemässä.

Tiellä tanssiva unelmoija

Kylän yhteisissä harrastuksiin Sinistö osallistui sekä kansalaisopiston kynäilijäpiirissä että maalauspiirin mallina. Mallin töistä Sinistöllä oli kokemusta taideopiskelijoiden parista. Elis varmaankin nautti huomion keskipisteenä olemisesta. Hänen tanssieityksistään keskellä tietä sai osansa moni bussipysäkillä autoa odotellut. Tanssi oli Sinistölle monella tavalla tärkeä tapa ilmaista itseään.

VEKLAHDEN KYLÄSANOMAT

Sinistö ja Veklahti

Veklahdessa Elis Sinistö sai suhteellisen rauhassa toteuttaa omia unelmiaan. Oma Mehu-tontti oli Sinistön koti, jonne hän toivotti ystävät tervetulleiksi. Vaikka Sinistö asusti yksin hän ei suinkaan ollut erakko, vaan hyvinkin sosiaalinen. Monella kesäasukkaalla oli tapana mökille tulon alkajaisiksi käydä tervehtimässä Elistä ja kysymässä vointia. Ikävin tapaus kyläläisten ja Sinistön välillä tapahtui kesällä 1968, kun kaksi kyläläistä pieksi Eliksen. Tapahtuman jälkeen Sinistö kirjoitti ilmoitustaululle suureen plakaatiin kaikkien nähtäväksi kuvaelman näistä 'paholaisen kätyreistä'. Näitä muutamaa poikkeusta lukuunottamatta kyläläiset suhtautuivat Elis Sinistöön neutraalisti. Veklahti on saanut Sinistöstä jotain omaa, jonka toivoisi säilyvän.

Kuva Pekka Helenius

Elis Sinistö, Veklahden erakko/kylähullu

Pekka Helenius

Oi itku sentään. Eihän tämä kertomukseni pitänyt näin alkaa. Jäin näet tarkemmin miettimään otsikossa olevien sanojen merkitystä, eikä kumpikaan ilmaisu sopinut Elikseen.

Palataanpa lähimenneisyyteen. Arja soitti minulle eräänä iltana ja kertoi että he olivat kokoamassa kertomuksia ihmisiltä, jotka olivat olleet tekemisissä Eliksen kanssa. Niinpä minäkin sen tarkemmin asiaa ajattelematta lupauduin laittamaan paperille omia kohtaamisiiani Eliksen kanssa. Puhelun jälkeen aloin miettimään, olisiko minulla omia kertomisen arvoisia muistoja Eliksestä, pelkäsin ettei minulla olisi riittävästi kirjoitettavaa. Yhtäkkiä muistot vierivät yhtenä mylläkkänä aivojeni sopukoista ja ilahtuneena totesin, että pystyisin helposti toteuttamaan lupaukseni Arjalle; joten aloitetaanpa.

VEKLAHDEN KYLÄSANOMAT

Olimme juuri rakentaneet omakotitalomme ja vietimme ensimmäisiä vuosiamme Veklahdessa 1980 luvun alkupuolella. Olin keväthangilla hiihtämässä, kun äkkiä kuulin puiden hakkaamisesta kuuluvaa ääntä. Uteliaana hiihdin kohti ääntä ja ällistyneenä tapasin miehen pilkkomassa polttopuita. Mies oli ilman paitaa talvipakkasessa. Nähdessään minut hän lopetti työnteon ja tuli juttelemaan kanssani. Hetken päästä hän kuitenkin totesi, että pitäisi jatkaa töitä tai muuten saattaa kylmä yllättää. Tämä oli ensimmäinen kosketus Sinistöön.

Kävelyretkemme suuntautuivat useasti Mehutielle ja ihmettelimme siellä olevia rakennelmia. Siellä oli mm Hotelli Elite, lapsille keinoja ja muita rakennelmia. Omituisin oli mielestäni rinteeseen rakennettu ”riukula” eli hotelli helpotus. Vieressä oli sanko ja kyltti, jossa luki: ”vettä pylyyn ja sillä siisti”. Hotelli Eliten seinään oli kirjoitettu erinäisiä elämän viisauksia niin suomeksi kuin ulkomaidenkin kielellä. Elikseille lähtevän polun vieressä oli muiden hökkeleiden ohella hirsistä rakennettu kunnollisen näköinen mökki. Sen ovi oli ainakin alkuaikoina suljettu munalukolla. Uteliaisuus Sinistöä kohtaan oli herännyt. Kului kuitenkin pitkä aika ennen kuin uskaltauduimme suunnistaa ”Villa Mehua” kohti.

Kirkkonummen pappi Samuli Alaspää oli päättänyt viedä seurakuntalaisia tutustumaan Sinistön ”Villa Mehun”. Siitä oli oikein ilmoitus paikallisessa lehdessä. Niinpä sitten mekin Marjatan kanssa liityimme jonon jatkoksi ja suuntasimme kulkumme Eliksen tontille. Elis esitteli mielellään rakennelmiaan ja vastaili kysymyksiin. Mieleeni jäi erikoisesti pastorin ja Eliksen välinen keskustelu. Samuli Alaspäättä tuntui kiehtovan eritoten tieto Eliksen seksuaalielämästä, ja niinpä hän kysyi asiasta Elikseltä. Elis vastasi mielestäni aivan oikein asetettuun kysymykseen, mutta vastauspa ei tyydyttänytkään arvon kirkkoherraamme, koskapa hän esitti kysymyksen uudelleen. Toistamiseen Sinistö antoi saman vastauksen kuin aikaisemmin todeten kuitenkin että, toivottavasti vastaukseni tyydytti teitä.

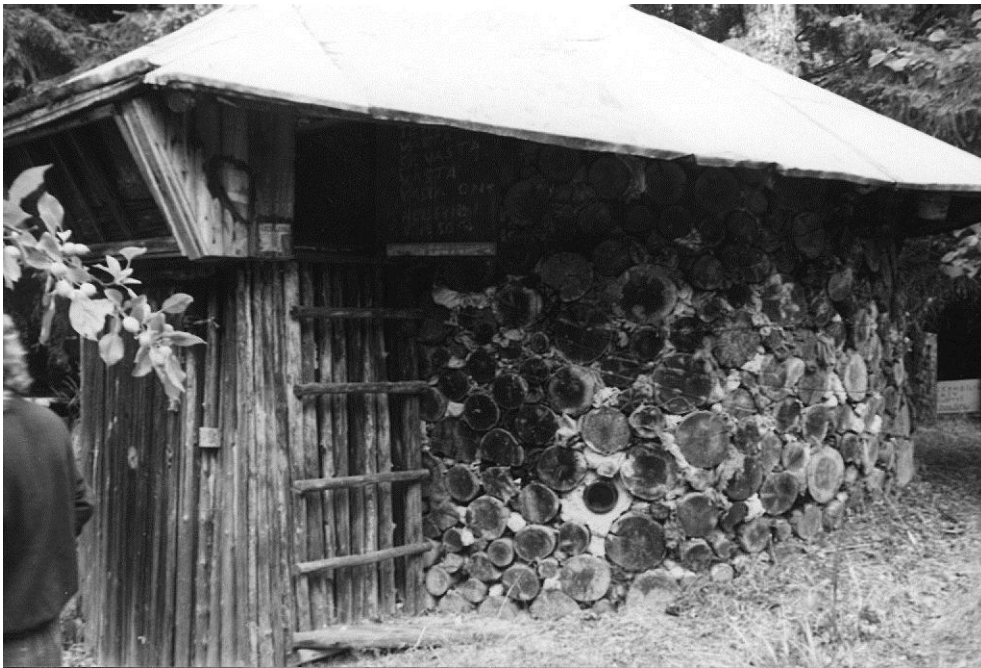
Tämän jälkeen ”Villa Mehu” oli vieraidemme ja sukulaisten pakollinen vierailukohde. Elikseen törmäsin tämän jälkeen mitä moninaisimmissa tilanteissa. Hän oli mukana niin kirjoitus- kuin taidepiirissä. Näkipä hänet osallistumassa Kyläyhdistyksen juhliinkin. Taidepiiristä tuli mieleen eräs tapahtuma. Tarvitsimme näet elävää mallia ja Elis sopisi tähän tehtävään, olihan hän ollut mallina jopa Taideakatemiassa. Mielellään hän malliksi tulikin. Tosin aluksi oli mallin kanssa hieman hankaluuksia

kun hän ehdottomasti halusi esiintyä ilman vaatteita. Keskustelemalla kuitenkin saimme selvitettyä ettemme tällä kertaa tarvinneet alastonmallia.

Elis oli myös erittäin innostunut tanssimisesta. Tämä tuli ilmi hänen kertomuksistaan ja tanssiesityksistään niin naisten sukkahousuissa bussipysäkillä kuin ”Villa Mehun” tanssiareenalla. Vielä yli 90 vuoden iässä hän teki spagaatin: yrittäkääpä nuoremmat moista.

Elikselle ajalla ei ollut merkitystä ja niinpä hän usein bussin jo mentyä tallusteli pysäkillä bussia odottelemaan. Tällöin usein poimin hänet kyytiin ja vein rautatieasemalle. Useinmiten hän oli menossa Helsinkiin. Tämän jälkeen auto oli tuuletettava perusteellisesti, sillä Eeloksen jäljiltä siihen oli tarttunut savun- ja valkosipulin haju.

Palataanpa ”Villa Mehun”. Kuten jo aikaisemmin mainitsin vieraillemme oli tullut tavaksi käydä jututtamassa Sinistöä ja tutustumassa hänen elämäntyöhönsä. Näiltä matkoilta jäi mieleeni Eliksen kertomukset ja kättensä työt. Kertomansa mukaan hän oli kotoisin vauraasta perheestä Oulusta. Nuorena tehtyjä ulkomaan matkoja hän ohimennen sivusi ja minulle jäi hieman epäselväksi oliko hän todella ollut ulkomailla.

Rakentamisessa Elis ei sortunut tavanomaisiin ratkaisuihin vaan kokeili ja yhdisti omia rakennustapojaan. Esimerkiksi saunarakennusta oli muodoltaan pyöreä ja rakennusmateriaalina siinä oli käytetty puupölkkyjä, sidosaineena savea ja riepua.

Valitettavasti Eeloksen asumus ei ole säilynyt yhtä hyvässä kunnossa, mutta myös tästä rakennelmasta saa käsityksen Sinistölle ominaisesta rakennustyylistä. Rakennelma on kaksikerroksinen, jossa varsinainen asuintila on osaksi maan sisällä. Asuintilan pinta-ala on n 2x2 m ja korkeutta on korkeintaan 1.5 m. Tiedusteltuani Elikseltä miksi näin pieni asuinkopperi ja osittain maan sisällä, hän kertoi tärkeimmäksi syyksi energiataloudellisuuden. Alun perin siellä oli lämmönlähteenä pieni takka. Toisessa kerroksessa Sinistöllä oli lämpöeristetty tila jossa oli amme. Ammeen vesi lämpeni savupiipun lämmöllä, joten peseytyminen oli mahdollista talvella.

Entäs sitten aurinkotalo. Se on rakennettu pyöreän vanteen päälle jolloin koko rakennelmaa voidaan kääntää auringon mukaan. Tosin Elis oli lukinnut kääntösystemin koska oli jostain lukenut, että auringonpaiste aiheuttaa syöpää.

Ai niin, katsokaapa maastoa tarkemmin. Siellä on vieläkin havaittavissa pienien kanavien verkosto. Se oli Eliksen kastelusysteemi. Olihan hänellä omena- ja marjapensaita. Jossain vaiheessa hänellä oli ollut mehiläisiä hoidettavanaan, mutta näistä Elis ei kysyttäessä paljon keskustellut.

Luonnonsuojelijakin hän oli. Nimittäin kerran taas käydessämme hänen vieraanaan ihmettelin suurta muurahaispesää joka oli ympäröity rautalankaverkolla ja kysäisin syytä tähän. ”No kun vieraat potkivat pesän hajalle” ja siksipä hän verkon laittoi. Vegetaristikin hän oli. Kirkkonummella pidettiin kerran terveystmessut ja eikös Eliskin suunnistanut sinne. Tarjolla oli mm hernesoppaa jota Eliskin maistoi. Soppaan oli tietenkin lisätty lihanpaloja, jolloin Sinistö toi kovaäänisesti julki oman mielipiteensä terveystmessuista. Kun vielä lisätään hänen kiinnostuksensa yliluonnollisiin asioihin, häntä kiinnosti mm. rajatieteet, valokuvauksesta hologrammit ja maailmankaikkeus sinällään, ei voi välttyä johtopäätökseltä, etteikö meillä ollut todellinen kylähullu sanan positiivisessa merkityksessä.

Lopuksi siteeraan Eelistä hänen omilla aforismeillaan: ”Kaikki liittyy kaikkeen” ja ”ONNELLISINTA ON OLLA ONNELLINEN”

Kuva Silja Ryhänen

Yksi tarina siitä, kuinka Sinistö hassutteli ja kokeili ihmisten reaktioita

Tarina kertoo, että Sinistö oli mennyt tynnyristä tekemäänsä postilaatikkoon odottamaan postinjakajaa. Kun jakaja tuli ja oli pudottamassa postia laatikkoon, nosti Sinistö kannen ylös ja silmät ympyriäisinä kiekaisi ”Kukkuu!”.

Elis Gunnari Sinistö 28.2.1912 - 6.7.2004

Muistotilaisuus Villa Mehussa

Silja Ryhänen

Lemmenpolun, Mehutien, Aurinkosaunan, Hôtel Eliten ja lukuisien muiden erikoisten rakennelmien tekijä, vapaa-ajattelija Elis Sinistö mehtyi 92-vuotiaana Kirkkonummen terveyskeskuksessa. Muistotilaisuus pidettiin sateen rehevöittämällä Villa Mehun tontilla 21.8. taiteilija Jan Kailan isännöimänä. Paikalla oli kolmisenkymmentä henkeä, joista muutamat sukulaisia, muutamat kyläläisiä, monet Sinistön hengenheimolaisia. Sinistöä muisteltiin Erakkomajan edustalla. Moni halusi kertoa oman muistelonsa ja tarinansa kuuluisasta veklahtelaisesta. Harmi, ettei juuri kukaan esitellyt itseään.

Kuva Silja Ryhänen

Villa Mehun tontilla on pieni lampi, jonne ripotteltiin Sinistön tuhkat. Laiturilla paloi kynttilöitä, joku heitti kukkia veteen. Hiljaisuuden jälkeen seurasi Sinistön runoon sävelletty laulu- ja musiikkiesitys sekä Elikseille omistettu tanssiesitys. Kuultiin myös Sinistön itsensä esittämää laulua kasettinauhalta. Lopuksi oli kunnan tarjoamat kahvit kulttuurijohtaja Maaret Elorannan emännöimänä. Sinistön muistotilaisuus kunnioitti vainajan luonteenlaatua ja oli yhtä poikkeava kuin Sinistö itse.

RAKKAUDESTA

Piti selvittää tunteita taasen,
mitä suhteet on ihmisten.
Kuinka tunnot ihmisen moisen
ne syntyvät lämmittäen.

Niiden syntyjä syviä eivät
kirjat selvitä viisaitten.
Kun tunteet ne korkeelle veivät
sanat syntyvät kaunoisten.

On ennalta määrätty rakkaus,
kuten taivaassa tiedetään.
On kunnia kaipuulle kauneus,
ja se sydämistä löydetään.

Elis Sinistö 8.2.1982

ASUTUSTARINAA (kirjoittanut Elis Sinistö 1982)

Kodittomana Helsingin kansalaisena olin vailla omaa tukikohtaa, kotia, eli paikkaa, missä voi olemassaolonsa tarpeita toteuttaa tai tyydyttää. Tämä sai vakavasti tutkimaan Helsingin Sanomien osastoa "Myytäviä kiinteistöjä" kesällä 1954. Siitä löytyikin valtava karttapiirros kahden järven kannakselta julistuksella: "Vitträsk ja Humaljärvi ovat todellisia järviä, pituus 5 km. Niiden kannaksella myydään ostohalukkaille valmiiksi paalutettuja huvilapalstoja. Lähempiä ohjeita saa JUUS OY:ltä Helsingin Katajanokalla, puh. tai henkilökohtaisesti." Muistaakseni näin oli.

Koska en omistanut rahaa enkä asuntoa, tein myyjän kanssa sopimuksen, että voin työlläni yhtiön hyväksi ostolunastaa itselleni palstan, joka metsämaana oli 40 markkaa ja peltomaana 60 per m2. Selvä tapaus. Päivät tein kiinteistövelan lyhentämiseksi kaikenlaisia raivaustöitä kaikkein alimmalla minimipalkalla, josta piti vielä verokin maksaa ja elää työkuntoisesti. Lunastaminen kesti toista vuotta.

Se oli vaiherikasta aikaa. Yöt raivasin ja rakensin nimikkopalstaani MEHU etelärinteessä, joka sai nimensä koska oli kuiva palsta, siis vastapainoksi märkä nimi. Täällä työskenteli monenkirjava väkeä. Heistä muistuu mieleen alueen palstoittaja, maanmittari Frantsi, lupsakka mies, maailmanmatkaaja, osasi elävästi tarinoida vaiherikkaista kokemuksistaan. Kolleega venäläinen mies André, Frantsi sanoi, pitkä, kaunis hurmuri, oli hienostunut persoonallisuus. Sukunimi on jo unohtunut, vaalea kuin Apollo, kertoi sukunsa olevan sukua Kaukaasian kuninkaalle ynnä muuta sellaista. Yksi oli ollut Vaasan läänin maaherra. Kun yhdessä suoritimme hänen mittauksiaan koin hänessä asuvan suuren ihmisen. Hiottu, hienostunut sanankäyttö oli vaikuttavan lumoava.

Palstojen myyjänä toiminut Heikki Heinonen oli mukava kaveri, harrastajamuusikko, joka hallitsi instrumentteja sekä ymmärsi kaikkia sanoen mm. "Uskon asioista se suuri tuntematon tajunta, jota lähestytään nimellä usko, voi jakaantuneena lohkoihin olla erilaisia ovia, joiden kautta mennään siihen

Tuntemattomaan." Jätti kuitenkin sanomatta harhautuneet, että uskontoihin rappeutuessaan on liittynyt taikauskoa, kehityksen jarruja, joista maailmanlaajuisiakin osoituksia löytyy.

Eräs armoitettu velikulta oli Kalle Ruoho, joka osasi tehdä pilaa kaikesta, vieläpä itsestään. Tämä kommunismin harrastelija oli pöllejä kuoriessaan tavannut itsensä Eino Kailan ja koiranleuka kun oli, sanoi kysyneensä: "Te kun olette hyvin viisas mies niin haluan Teiltä tietää mitä vikoja minun päässäni on, kun minä en osaa elää niin kuin muut kunnon kansalaiset, vaan aina olen hullunmyllyssä ja joudun hassuihin tilanteisiin?" Tohtori Eino Kailan vastaus kuului: "Ei teidän päässäne ole vikaa sen kummemmin kuin muidenkaan. Silmistähän sen näkee, että Teidät on vain liikaa 'ylenannettu'. Siitä se johtuu."

Jännittävää oli myös kuulla hänen vaiheistaan sodastakieltäytyjänä, metsäkaartilaisena, piileskellessään vuosikausia yksinäisen talon maanalaisessa kerroksessa isännän suojeluksessa ja ruokkimana, joka ei ottanut edes maksua sanoen: "Antamisen ilo on iloista suurin".

Kun vuosiluvulla 1955 Kirkkonummi oli jaettu lähitienoilta ns. Porkkalan vuokra-alueeksi, oli tälläkin puolella rajaa aseistettu vartio, jolle rakennettiin kasarmi tukikohdaksi. Kun "iso naapuri" purki vuokrasopimuksen ennen puoltaväliä 50 vuoden määräajasta, tuli kasarmikin tarpeettomaksi. Valtio antoi sen kreikkalaisortodokseille pappisseminaariksi. Kun he muutamien vuosien jälkeen muuttivat seminaarinsa Kuopioon, annettiin talo edelleen väestönsuojelukouluksi, jossa alan edustajat harjoittelivat onnettomuustilanteiden varalle. SPR oli työssä mukana. Kun he puolestaan lähtivät, on tämä puutalo ollut useita vuosia Sisäministeriön kurssikeskuksena, jota on pidetty tärkeitten kokousten paikkana.

Ortodoksiseminaarilaiset tuntuivat olevan vapaamielistä, iloista ja mukavaa väkeä. Kysyin heiltä mm.: "Missä on taivaan ja helvetin paikallisuus?" "Ei me olla päästy vielä niin pitkälle", oli reilu vastaus. Kävivät vieraanakin luonani.

MORSIUSMÄKI

Hempeästi hätkäyttävä paikan nimi kalliorinteellä Humaljärvi-Vitträsk kannaksella, jonka läpi on punnerrettu valtatie Oitbacka-Masala.

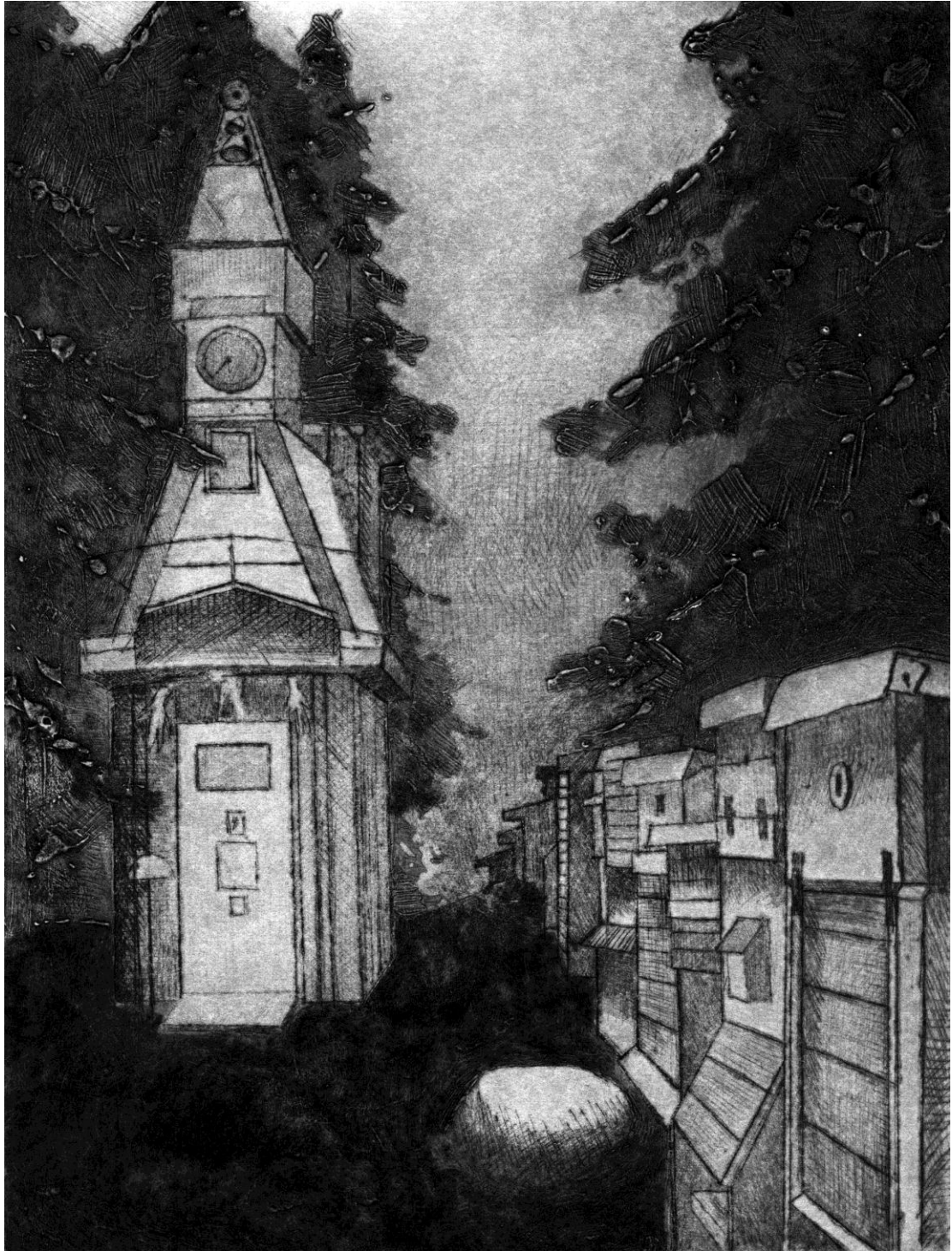
Alunperin paikalla lienee ollut ns. kinttupolku, josta tuli karjapolku, jota ajettiin myös hevosen vetämillä kärryillä. Ja niin siitä tuli tärkeä kylätie kylien välillä. Sotien seurauksena alueen halkaisi rajallisesti naapurille luovutettu varuskunta-alue vuokralle. Heidän lähdettyään ennen sovittua vuokra-ajan päättymistä raivauskoneet lykkäsivät siihen tien.

Mutta keskuskysymys, mistä tuo mäkinen tienosa sai nimensä, siitä kertoi paikallinen asukas Saarinen tätä tietä kunnostaessaan. Karnea proosa on lyhyt tarina. Viime vuosisadalla kirkosta vihkimatkalta kiesirattailla palaava morsiuspari ajoi tästä. Kun hevonen säikähti jotain ja pinkosi äkkiä laukkaan, lensi kiesikärry nurin, morsian suistui kivikkoon ja murskautui hengettömäksi.

Elis Sinistö

Nämä Elis Sinistön kynäilijäpiirissä kirjoittamat tarinat on julkaistu 1982 'Veklahden tarinoita'-nimisessä vihkosessa.

VEKLAHDEN KYLÄSANOMAT

Piirros Eila Lahdenperä 2004

VEKLAHDEN KYLÄSANOMAT

Sääntömääräinen syyskokous **su 31.10. klo 16 Kesälässä**

- **VAHVISTETAAN TOIMINTASUUNNITELMA VUODELLE 2005**
- **HYVÄKSYTÄÄN TULO- JA MENOARVIO VUODELLE 2005**
- **VALITAAN TOIMIKUNNAN PUHEENJOHTAJA**
- **VALITAAN TOIMIKUNTAAN 7 VARSINAISTA JA 3 VARAJÄSENTÄ**
- **VALITAAN YHDISTYKSEN TILINTARKASTAJAT**
- **KÄSITELLÄÄN MUUT ESILLE TULEVAT ASIAT**

LOPUKSI VAPAAMUOTOISTA SEURUSTELUA

KAKKUKAHVIT, TERVETULOA!

🔔 Tulevia tapahtumia 🔔

Varaa aika, merkitse kalenteriisi

Joulujuhla
Kesälässä
lauantaina 27.11. klo 18
Seuraa ilmoitustaulua

Askarteluilta Kesälässä
lauantaina
11.12. klo 15-17
Jouluaiheista askartelua,
mm. himmelin ja joulukorttien tekoa
Seuraa ilmoitustaulua

Kun kaikki koivunlehdet ovat pudonneet
ennen pakkasia
TALKOOT
Luistelukaukalon pohjan haravomiseksi lehdistä
ja ruohonleikkuu kentällä
Seuraa ilmoitustaulua

Tilannekatsaus Veklahden ja Aavarannan alueen vesi- ja viemäröintitilanteeseen

Ote kunnanhallituksen pöytäkirjasta 30.5.2004

Kunnanhallitus päättää

1

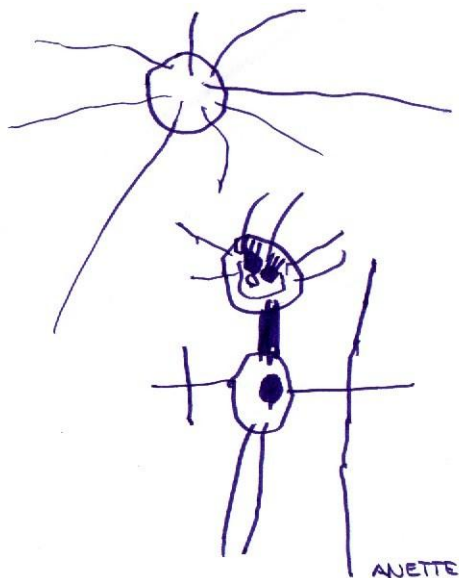
todeta, että Veklahti-Svartvik-Aavaranta -alueen vesihuollon toteutus on mahdollista vain erikoistaksalla, jonka mukaan alueen vesihuollon rakentamiskustannukset katetaan kiinteistöiltä perittävillä liittymismaksuilla. Vesihuoltolaitoksen johtokunta voi vahvistaa alueelle erikoistaksan, jossa liittymismaksu on erisuuruinen kuin toiminta-alueella yleisesti peritävä liittymismaksu, kun hankkeesta on saatu tarkemmat kustannusarviot rakennussuunnitelmien valmistuttua sekä varmuus valtiolta saatavasta vesihuoltoavustuksesta.

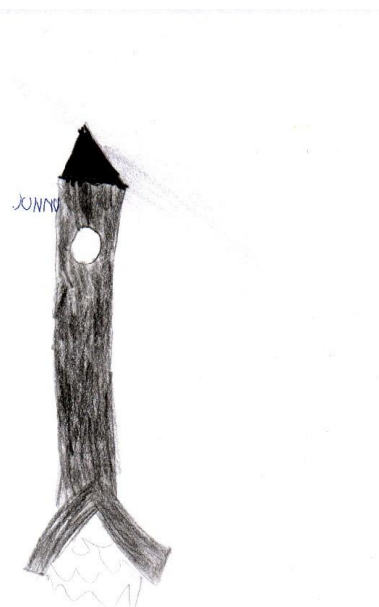
2

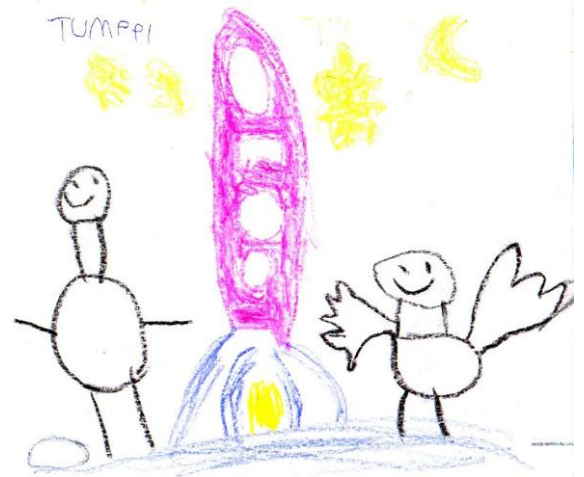
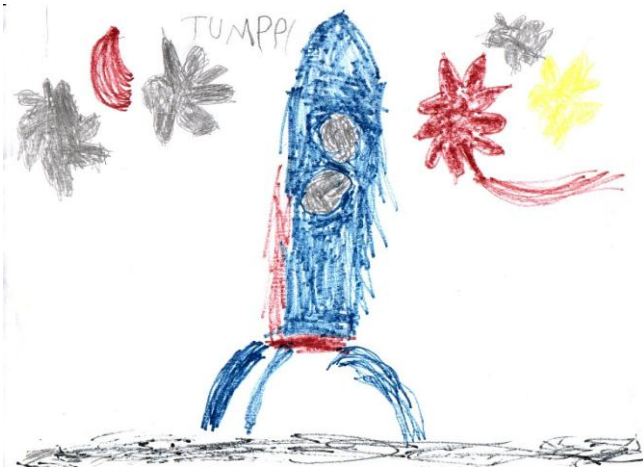
todeta, että vesihuoltolain mukaan vesihuoltolaitoksen toiminta-alueella sijaitseva kiinteistö on liitettävä laitoksen verkostoihin. Tästä huolimatta laitoksen tulee neuvottelemalla pyrkiä sopimukseen alueella toimivan Johtamistaidon Opisto ry:n kanssa opiston vedenottamon luovuttamisesta vesihuoltolaitoksen käyttöön sekä hoitoon ja vastineeksi tarjota Johtamistaidon Opistolle talousvettä edullisemmalla käyttömaksulla.

3

todeta, että se ottaa kantaa Veklahti-Svartvik-Aavaranta -alueen vesihuoltohankkeen toteuttamisaikatauluun vuosien 2005-2007 taloussuunnitelman laadinnan yhteydessä.

KUURAKETIT LÄHTÖVALMIINA
ONKOHAN KYSEESSÄ KYLÄYHDISTYKSEN SEURAAVA KESÄRETKI?

